

знаяше че ^исѣме-то нѣмаше да бжде негово: за това, когато влазяше при женѣ-тъ на брата си, изливаше ^исѣме-то на земѣ-тъ, за да не даде сѣме на брата си.

10 А това което правеше бѣ зло прѣдъ Го-

11 спода: ^иза това уби и него. И рече Иуда на ѳамарѣ снѣхъ си: ^исѣди вдовица ^ивъ домъ-тъ на бащъ си, додѣ стане голѣмъ Шела сынъ ми; защото думаше: Да не умре и той, като братѣ-та си. И отиде ѳамарѣ, та сѣднѣ въ домъ-тъ на отца си.

12 И слѣдъ много дни, умрѣ Иудина-та жена, дѣщеря-та на Суѣхъ: и като ^исѣя утѣши Иуда, възлѣзе при стригачъ-тъ на овцы-тъ си ^ивъ ѳаминѣ, той и прѣятель-тъ му Ира

13 Одолламянинъ-тъ. И извѣстихъ на ѳамарѣ, и рекохъ: Ето, свекъръ ти възлѣ-за на ѳаминѣ, за да остриже овцы-тъ си.

14 А тя съблѣче вдовички-тъ си дрехы, по-кры ся съ покрывало, и обви ся, ^ии сѣднѣхъ при прѣходъ-тъ на Енаимъ, който е при пѣтъ-тъ на ѳаминѣ; защото видѣ ^иче станѣхъ голѣмъ Шела, а тя не бы дадена

15 нему за женѣ. И като ѣхъ видѣ Иуда, въз-мнѣ ѣхъ за блудницѣ: защото бѣше покры-ла лице-то си. И на пѣтъ-тъ ся обѣрихъ къмъ неѣхъ и рече: Остави мя, моѣхъ, да възлѣхъ при тебе: защото не позна че бѣ-ше снѣхъ му. И тя рече: Какво ще ми дадешъ, за да възлѣшемъ при мене? И той рече: Азъ ^ище ти проводѣхъ отъ стадо-то яре отъ козы-тъ. И тя рече: ^иДавашъ ли ми залогъ, додѣ го проводишь? И той ре-че: Що да ти дамъ залогъ? И тя рече: Печать-тъ си, и ^иширить-тъ си, и тоягъ-тъ си, която е въ рѣжъ-тъ ти. И даде ѣ ^иго, и влѣзе при неѣхъ, и тя зачнѣ отъ

19 него. Послѣ станѣхъ та си отиде, и ^икато снѣхъ покрывало-то си, облѣче ся въ вдовички-тъ си дрехы. А Иуда проводи яре-то отъ козы-тъ чрѣзъ рѣжъ-тъ на прѣ-ятель-тъ си Одолламянинъ-тъ, за да земе залогъ-тъ отъ рѣжъ-тъ на женѣ-тъ: но

21 не ѣхъ намѣри. И попыта челоуѣцы-тъ отъ мѣсто-то ѣ, и рече: Дѣ е блудница-та, която бѣше при Енаимъ на пѣтъ-тъ? А

22 тѣ рекохъ: Не е имало тука блудница.

23 И върнѣхъ ся при Иудѣ, и рече: Не ѣхъ намѣрихъ: още и челоуѣцы-тъ отъ мѣсто-то рекохъ: Не е имало тука блудница. И рече Иуда: Нека ^иго има, да не станемъ за присѣхъ: ето, азъ пратихъ това яре,

24 но ты не ѣхъ намѣри. И около три мѣсе-ца послѣ, извѣстихъ на Иудѣ и рекохъ: ѳамарѣ снѣхъ ти ^иблудствова, а още, ето, непрадна е отъ блудъ-тъ. И рече Иуда:

25 Изведѣте ѣхъ вѣнъ, и ^ида ся изгори. И ко-гато ѣхъ изводяхъ вѣнъ, проводи на све-кра си и рече: Отъ челоуѣкъ-тъ, на ко-гото сѣхъ тѣзи нѣща, непрадна съмъ; и ре-че още: ^иПознай, моѣхъ, чѣй е той ^ипе-26 чать, и ширить-тъ, и тояга-та? И Иуда

гы ^ипозна, и рече: ^иТя е по праведна отъ мене, защото ^ине ѣхъ дадохъ на Ше-лѣ сына ми. ^иИ вече не ѣхъ позна.

27 И въ което врѣме щѣше да роди, ето,

28 близнета въ утробѣ-тъ ѣ. И като ражда-ше, едно-то прострѣ рѣжъ: и баба-та зѣ-та върза на рѣжъ-тъ му червенѣхъ пре-29 ждъ и рече: Той излѣзе пѣрвый. А като

оттегли надирѣ рѣжъ-тъ си, ето излѣзе братъ му: и тя рече: Какво проломеніе

направи ты? на тебе ^инека е проломеніе-то. За това ся нарече име-то му ^иФаресъ.

30 И послѣ излѣзе братъ му, който имаше червенѣхъ-тъ прѣждъ на рѣжъ-тъ си: и нарече ся име-то му Зара.

ГЛАВА 39.

1 А Иосифа низведохъ въ Египетъ: и ^иПетеврѣй дворникъ Фараоновъ, нача-льникъ на тѣлохранители-тъ, челоуѣкъ Е-гиптининъ, ^икупи го отъ рѣцѣ-тъ на И-смаилянъ-тъ, които го низведохъ тамъ.

2 И ^иГосподь бѣ съ Иосифа, който бѣ че-лоуѣкъ благополученъ, и намираше ся въ

3 домъ-тъ на господаря си Египтянина. И видѣ господарѣ-тъ му, че Господь бѣ съ него, и Господь ^инаправи да успѣва въ

4 рѣцѣ-тъ му всичко що правѣше. И ^ина-мѣри Иосифъ благодѣть прѣдъ него, и слугуваше му; и постави го ^инастойникъ надъ домъ-тъ си, и всичко що имаше прѣ-

5 даде въ рѣцѣ-тъ му. И отъ онова врѣме, отъ както го постави настойникъ надъ домъ-тъ си, и надъ всичко що имаше,

^иблагослови Господь домъ-тъ на Егип-тянина поради Иосифа: и благословеніе-то Господне бѣше на всичко що имаше

6 въ домъ-тъ и по нивы-тъ. И остави все-что що имаше въ рѣцѣ-тъ Иосифовы, и не знаеше нищо отъ колкото бѣше при него освѣнъ хлѣбъ-тъ що ядѣше: а И-осифъ бѣше ^идоброличенъ и красенъ на глѣдъ.

7 И слѣдъ това, жена-та на Господаря му хвърли очи на Иосифа, и рече: ^иДезѣ съ мене. Но той не щѣше, и рече на же-нѣ-тъ господаревъ си: Ето, господарѣ-тъ мой не знае нищо отъ онова що е съ ме-не въ домъ-тъ: и всичко що има прѣдъ-

и Втор. 25; 6.

л. Гл. 46; 12. Числ. 26; 19.

м. Руо. 1; 13.

и Лев. 22; 13.

о 2 Пар. 13; 39.

л. Ис. Нав. 15; 10, 57. Сжд.

14; 1.

р. Шрт. 7; 12.

с. Ст. 11, 26.

м. Ис. 16; 33.

у. Ст. 20.

ф. Ст. 25.

а. Ст. 14.

и Сжд. 19; 2.

и Лев. 21; 9. Втор. 22; 21.

и Гл. 37; 32.

и Ст. 18.

с. Гл. 37; 33.

и 1 Пар. 24; 17.

и Ст. 14.

и Гл. 34; 31, 32.

и Гл. 46; 12. Числ. 26; 20.

1 Лвт. 2; 4. Мат. 1; 3.

* Проломеніе.

а. Гл. 37; 36. Псал. 105; 17.

с. Гл. 37; 28.

с. Ст. 21. Гл. 21; 22. 26; 24.

28. 28; 15. 1 Пар. 16; 16.

18; 14, 28. Дѣян. 7; 9.

и Псал. 1; 3.

и Гл. 18; 3. 19; 19. Ст. 21.

с. Гл. 24; 2.

и Гл. 30; 27.

и 1 Пар. 16; 12.

и 2 Пар. 13; 11.